

عنوان مقاله:

واکاوی روش پاسخ دهی ارتباطی قرآن با اصحاب شبهه

محل انتشار:

پژوهشنامه کلام، دوره 10، شماره 18 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فرانک بهمنی - استادیار، دکترای فلسفه و کلام اسلامی، عضو هیات علمی گروه معارف اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

سعید بهمنی - استادیار، سطح ۴ حوزه، عضو هیات علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین وظایف علم کلام پاسخ به شبهات اعتقادی و تحکیم باورهای دینی جامعه است. پر بسامدترین مطالب قرآن نیز حاوی پاسخگویی نظری و عملی به شبهات است. قرآن کریم برای پاسخ دهی و رفع شبهه هیچ گاه به پاسخ دهی نظری بسنده نمی کند، بلکه افزون بر استفاده از عناصر حجت، همواره ارتباطی فراتر از پاسخ نظری را نه تنها در رفتار، بلکه در کلام نیز سامان می دهد، تا علاوه بر تبیین مغالطه و خطای اصحاب شبهه، شبهه دفع و رفع گردد. پژوهش حاضر با هدف تبیین روش پاسخ دهی ارتباطی قرآن با اصحاب شبهه انجام شده است، تا علاوه بر استنتاج از آیات قرآن در جهت کشف انواع روش های ارتباطی قرآن با اصحاب شبهه، الگویی عملی برای دفع و رفع شبهات ارائه گردد. روش پژوهش، توصیفی تحلیلی است، داده های تحقیق از طریق بررسی اسنادی، جمع آوری و با رویکرد کیفی تحلیل شده است. جامعه پژوهش متن قرآن بوده و سایر منابع ناظر به اهداف پژوهش، به عنوان مستندات توضیحی و تکمیلی مورد استفاده قرار گرفته است. یافته های تحقیق نشان می دهد نوع ارتباط قرآن با اصحاب شبهه، گفتاری، رفتاری و مرکب از گفتار و رفتار است، که هر یک با مدل متناسب به اجرا درآمده است. گزینش نوع ارتباط نیز وابسته به سه مولفه مخاطب است؛ عناد، پرسشگری و هدایت-پذیری و هدایت ناپذیری.

کلمات کلیدی:

روش پاسخ دهی، ارتباط قرآنی، ارتباط گفتاری، ارتباط رفتاری، اصحاب شبهه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1818354>

